

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 7. Turcæ ab Hungaris cæsi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV.
A. C. 1479.

tum in æde Fratrum Eremitarum S. Augustini sepulchro conditum est, quamvis ipse testamento, quod ad calcem suarum epistolarum legitur, cassisset, ut in Ecclesia Sancti Petri penes Pium II. Benefactorem suum reponeretur; ast supremus ejus voluntas emergentibus aliis causis immutata est. Hujus Cardinalis vitam Jacobus Volaterranus, quem a secreti habuit, succincto admodum calamo descriptis, (*) testaturque, Papensem praeter suos commentarios atque epistola scripsisse summorum Pontificum vitas quæ tamen nunquam in publicam lucem prodierunt. Ex ejus epistolis tamen conjicimus, Cardinalem in anima habuisse, amplam omnium suo ævo gestorum historiam concinnare. Ceterum suos Commentarios typis impressos Cardinali de Ambacia nuncupabat.

§. VII.

Turcæ ab Hungaris cœst.

Vehementiam doloris, quo summa Pontifex Cardinalis Papiensis mortem planxit, felix faustusque nuncius mitigabat: quippe sub idem ferme tempore Papa literas accepit, quibus Turca

(*) Exstat ante opera. Cardinalis Papiensis.

ab Hungaris ingenti cæde prostratos ^{Sæcul. XV.}
fuisse nunciabatur: Cum enim Barba- ^{A.C. 1479.}
rorum centum millia cum quinque eorum
Ducibus, quos Bassas vocant, Transilva-
niam infestis armis invaderent, Hungari
horum adventum edocti ad defenden-
dam Provinciam cum exercitu in tria
agmina diviso, totidemque Ducibus com-
misso accurrebant. Hos inter Bellidu-

Cromer. I. 29.

ces haud insimus erat Stephanus Bato-
rius, qui in primam Turcarum aciem in-
cidit, eamque aggressus est; unde acer-
rium, ac pertinax intur prælum, quod
vix Stephanus sustinere potuisset, nisi re-
liqua duo agmina prompto adfuerint au-
xilio; Ergo hi tres Belliduces junctis
viribus in Turcas irruunt, eosque ingen-
ti clade fugant, cæduntque. Hujus vi-
toriae gloriam Stephanus Batorius Mat-
thiae Regi in acceptis referebat, qui ta-
men interim gravi pedum dolore in Hun-
garia decumbebat; Nihilominus Mat-
thias, licet adversa valetudine affectus
esset, sub idem tamen tempus bellum ad-
versus Fridericum Imperatorem restau-
rabat; gravi enim in Cæsarem ira ac-
cendebatur, vel ob pecuniam in nupero
tractatu promissam, necdum tamen solu-
tam, vel ob Hungariæ Coronam a Fri-
derico detentam, quam Bernardus Stri-
goniensis Archiepiscopus, a cuius arbi-
trio Cæsar totus dependebat, unacum

the-

*Bonfin 4.
decad. 6.*

Secul. XV. thesauro Regio in Germaniam eo fine
A. C. 1479. transtulerat, ut vindictam sumeret de
 connubio, quod Matthias Hungariæ Re-
 contraxerat non sine violatione pastorum,
 quæ cum Friderico Imperatore inierat.
 Nihilominus hoc bellum paulo post indu-
 ciis utrinque sancitis extinctum fuit.

§. VIII.

*Prima Moschovitici Imperii
auspicia.*

Possevin. de rebus Mo- scov.
Petrus Pe- træus de Edelunda Chro. Mosto. **H**oc item anno novum in orbe cæpi exurgere, vel saltem innotescere imperium Czaræ id est magni Ducis Russia seu Moscovizæ. Adeo incerta, atque obscura sunt antiquiora hujus regni monumenta, ut ubi de aliarum regionum historia amplius excurrendi campus aperitur, de hac vix quicquam tufide asserere liceat: quæ tamen ex Historicis depromere potuimus, hic subjici mus. Juxta horum ergo relationem Woldomira Eslai filius erat primus hujus Provinciæ Dux seu Princeps; hic Anno Domini nongentesimo octogesimo octavo a Græcis ad Christiana sacra receptus est, nomenque Basilii in sacro fonte suscepit. Successorem habuit Jros laum, post cuius obitum continua serie recensentur Wzevoldus, Wolodomira II, & Wzevoldus II, ac demum alij septem quorum